רע"א 74872-11-25 פרידמן נ' אביקם זינגר סחר ושיווק בע"מ

לפני כבוד השופט יעקב פרסקי

המבקשת:	**אנטונינה פרידמן** **ע"י ב"כ עו"ד יעקב שדה ועו"ד יוני פולק**
	נגד
המשיבה:	**אביקם זינגר סחר ושיווק בע"מ** **ע"י ב"כ עו"ד הילה אקרמ**

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע, (כב' השופטת א' ליפשיץ) מיום 5.10.25 ולפיה הורה על אופן הגדרת הקבוצה שבשמה ניתן אישור להגשת תביעה ייצוגית נגד המשיבה. לאחר ששקלתי את נימוקי בקשת רשות הערעור כמו גם את תשובת המשיבה, מצאתי להורות על דחיית הבקשה כפי שאנמק להלן:

1. המבקשת הגישה בקשה לאישור תובענה שהגישה, כתביעה ייצוגית נגד המשיבה, בטענה ולפיה משווקת היא מוצרים ארוזים ושקולים מראש, אשר על גבי האריזה מצוין משקלם אולם בפועל, במועד התשלום, המשיבה מוסיפה לתשלום אף את מחיר האריזה. כן נטען כי המשיבה מוכרת מוצרים שקילים בתפזורת וגם במקרה זה, מחיבת בתשלום גם בגין מחיר האריזה ובכך מחייבת את חברי הקבוצה בגין משקל אריזות מוצרים אלו שלא כדין.

2. בית המשפט בחן את הבקשה בהתאם לאמור בחוק תובענות ייצוגיות תשס"ו – 2006, (להלן: "**החוק**") וקבע כי דין הבקשה שהוגשה להתקבל, הן באשר למוצרים שקילים וארוזים מראש והן לגבי מוצרים בתפזורת. נקבע כי המבקשת עמדה בנטל הנדרש ממנה להוכיח שיש לה עילת תביעה. נקבע כי המבקשת עומדת בתנאים הנדרשים לאישור התביעה כייצוגית. נקבע כי התובענה מעוררת שאלות מהותיות של משפט ועובדה המשותפות לכלל חברי הקבוצה, כי מדובר בדרך יעילה והוגנת להכרעה במחלוקת ושקיים יסוד סביר להניח שעניינם של חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב. הקבוצה שאושרה כוללת לקוחות שרכשו מוצרים אלו מתחילת מגפת הקורונה, היינו מחודש מרץ 2020 ועד ליום הגשת הבקשה לאישור התובענה הייצוגית, 19.12.22. עילות התביעה שנקבעו הינן: הטעיה צרכנית, אי הצגת מחיר כדין, עשיית עושר ולא במשפט והפרת חובה חקוקה. הסעדים המבוקשים כוללים פיצוי לקבוצה וגמול למבקשת.

3. עניינה של בקשת רשות הערעור הינה בהחלטה אודות הקבוצה שאושרה. כשיטת המבקשת, היה מקום להרחיב את היקף הקבוצה מבחינת משך הזמן. לגבי הגבול התחתון, (תחילת התקופה), טוענת המבקשת כי הגבלת הקבוצה למרץ 2020 שגויה, נעשתה בניגוד לדין המהותי ולכללים המשפטיים, ונסמכה על "אמירה אזוטרית" של מנכ"ל המשיבה מר זינגר בחקירה חוזרת, ללא ביסוס ראייתי כלשהו כאשר בדיון קדם המשפט לא הזכיר הוא את תחילת מגפת הקורונה. המבקשת מבקשת להרחיב את הגבול התחתון ל-7 השנים שקדמו למועד הגשת הבקשה לאישור התובענה, עבור כלל המוצרים (ארוזים ובתפזורת). לגבי הגבול העליון (סיום התקופה), טוענת המבקשת כי הגבלת הקבוצה ליום הגשת הבקשה לאישור שגויה מיסודה ועומדת בניגוד לסעיף 10(א) לחוק, הקובע כי ברירת המחדל היא שקבוצה תכלול את כל מי שעילת תביעתו נוצרה עד למועד אישור התובענה כייצוגית, היינו 5.10.25 ולא 19.12.22. המבקשת מבקשת להרחיב את הגבול העליון למועד אישור התובענה הייצוגית, גם כדי לאפשר בדיקת התנהלות המשיבה בנוגע להפרות הדין לכאורה גם לאחר יום הגשת הבקשה.

4. מאידך טוענת המשיבה, כי הגדרת הקבוצה על ידי בית המשפט קמא מצויה בליבת שיקול דעתו, משקפת איזון ראוי בין עילת התביעה, הראיות ותכליות החוק, ואינה בגדר טעות. טוענת המשיבה כי לבית המשפט מסורה גמישות רבה בהגדרת הקבוצה. המשיבה מדגישה כי בית המשפט בחן את הראיות לכאורה, ובכלל זה עדותו של המנכ"ל, והגיע למסקנה כי המדיניות המפרה התקיימה החל מתחילת מגפת הקורונה (מרץ 2020) וכי עם הגשת הבקשה לאישור, המשיבה חידדה את נהליה. לכן, אין מקום להרחיב את התקופה לאחור או קדימה. טוענת המשיבה כי בקשת המבקשת להרחבת התקופה אינה תיקון טעות סופר טכנית, אלא שינוי מהותי של גבולות הקבוצה, המשנה את היקף חבריה, תקופת האחריות ותחולת העילה, ואינה מתאימה לשלב זה של ההליך כמו גם שאין תועלת מעשית במתן הרשות שהרי תוכל היא לערער על הגדרת הקבוצה כולה כחלק מערעור על פסק הדין הסופי, אם וכאשר יינתן.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

5. כידוע ובהתאם להלכה הפסוקה, לבית המשפט הדן בשאלת אישור הגשת תביעה ייצוגית, שיקול דעת רחב מאוד, בהגדרת הקבוצה העילות והסעדים וזאת במטרה לאפשר את קיומה של התובענה במקום שבו האינטרס הציבורי מצדיק את בירורה בהליך ייצוגי. בית המשפט שמע את הצדדים, והגיע לאחר שמיעת הראיות לאיזון כולל בתנאים השונים לאישור הבקשה להגשת התובענה הייצוגית. אחת הנקודות במכלול ההחלטה נוגעת להיקף הקבוצה. בית המשפט קבע כממצא עובדתי לכאורה, כי רלוונטית לענייננו תחילת תקופת תחילת מגפת הקורונה, בחודש מרץ 2020 כאשר לאחר מכן קיבל את מה שהובא בפניו, מבחינת הנטל הראייתי הלכאורי כי המשיבה חידדה את נהליה לאחר הגשת התובענה. לפיכך, יש הגיון רב בהגדרת הקבוצה כפי שקבע בית המשפט. נכון ואף יתכן, כי בית המשפט היה מגיע לממצאים לכאוריים אחרים, הן בהיקף תחילת

התקופה, והן לגבי סיום התקופה, אולם לא זה מה שנקבע בפועל והשאלה הינה, האם יש הצדקה להתערבות ערעורית בהחלטת בינים זו ובשיקול דעת בית המשפט. מסקנתי הינה שאין הצדקה לכך.

6. כאמור, קביעת היקף הקבוצה, מסורה לשיקול דעת בית המשפט. אין בהוראת סע' 10(א) לחוק ולפיה לא ייכלל בקבוצה אדם שעילת תביעתו נוצרה לאחר המועד שבו אושרה התובענה הייצוגית, כהגדרה מחייבת ולפיה ככלל הקבוצה תכלול מי שעילת תביעתו עד למועד האישור, שאם זה היה המצב, היה המחוקק קובע זאת במפורש. בנוסף, בהתאם לסע' 10(ב) לחוק ישנה אפשרות שאין לשלול אותה, לטעון להרחבת הקבוצה ולצרף אדם שעילתו נוצרה לאחר המועד שנקבע בהחלטה המקורית אודות הגדרת הקבוצה. ואם לא די בכך, שמורה לבית המשפט הסמכות להורות על גילוי מסמכים לפי שיקול דעתו גם מעבר לתקופה נשוא הגדרת הקבוצה כחלק ממהלך אפשרי תוך ההליך להרחיב את הגדרת הקבוצה, אולם מדובר בנושאים שהינם בשיקול דעתו.

7. החלטת הביניים אודות היקף הקבוצה, אינה על פניה החלטה דרמטית, המחייבת התערבות ערעורית שאם לא כן, יגרם נזק ממשי לזכויות הצדדים או לניהול ההליך באופן שלא ניתן יהיה ל"החזיר את הגלגל לאחור". כאמור, לבית המשפט שיקול דעת רחב למתן הוראות מתאימות בדגש על הגדרת הקבוצה גם לאחר ההחלטה שניתנה, כמו גם שניתן יהיה לברר נקודה זו במסגרת הערעור על פסק הדין שיינתן. לפיכך, לא מצאתי הצדקה למתן רשות ערעור על החלטת הביניים בקשר להגדרת הקבוצה ולכן **בקשת רשות הערעור נדחית.**

המבקשת תישא בהוצאות המשיבה בסך של 7,500 ₪ שיועברו לה מתוך העירבון שהופקד, באמצעות ב"כ המשיבה. היתרה לאחר מכן, תושב למבקשת באמצעות ב"כ.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"ו, 26 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

יעקב פרסקי, שופט